

Lekció: Ézs 57 Textus: Ézs 57,18: „Láttam útjait, mégis meggyógyítom”

Kedves Testvéreim!

Advent harmadik vasárnapján a hozzánk érkező, az életünkbe megszületni és beköltözni kívánó Isten Igéjén keresztül keresi a szívünket. Advent lényege nem a várakozás, hanem az, hogy valaki érkezik felénk. Az advent úgy lehet áldott és békés, ha sokkal többet foglalkozunk Vele, mint magunkkal. A harmadik vasárnap üzenet pedig erre a kérdésre keres választ: **Miért jön Ő? Azért, hogy meggyógyítson!** Téged és engem. Bennünket, az egész emberiséget.

Betegek vagyunk? Igen, menthetetlenül. A betegség gyökere ebben van: elszakadtunk Istentől és eltávolodtunk az Úrtól és ebben a távolságban az ember szíve bálványokat gyárt: amiket imádhat, amikben megbízhat, és amiknek engedelmeskedhet. A modern ember felkapja a bálvány szóra a fejét. A képzeletünkben egy szobor előtt térdelő és imádkozó ember lehet, **akin magunkban mosolygunk:** ilyen butaságot hogy csinálhattak az akkoriak. Pedig a lényeg ugyanaz ma is, csak a forma változott meg. Ma már nem faragványok előtt borulunk le, hanem a pénz, siker és élvezetek oltárán áldozunk. Várva ezektől kényelmet, szabadságot, boldogságot és egészséget. A bálványok eredendően nem rossz dolgok, olyan teremtmények, amelyeket Isten jónak alkotott a világba, aminek a használatával dicsőíthetjük Istent. A teremtményt imádva a Teremtő helyett azonban **a súlyos felcserélés áldozatai lettünk.** Áldozatok, mert a bálványok ismérve, hogy mindent ígérnek, de végül nagyon keveset adnak. Mi pedig a szeretetünkkel és bizalmunkkal, feltétel nélküli engedelmisségünkkel ezeket imádjuk és tiszteljük Isten helyett. Olyas valamit várunk el a bálványainktól, amit csak Isten adhat meg.

Izrael legelső parancsolata az volt, a szombat vagy szülők tisztelete előtt, a paráznság és a lopás tiltása előtt, hogy **ne legyen más istene az Úron kívül, ne legyen bálványa,** hanem az Urat imádja és tisztelje. Ez Isten féltő, féltékeny szeretete miatt volt, hogy az életük teljes és hiánytalan legyen. Ne beteg, hanem egészséges, hogy tudjanak másokat is gyógyítani, a gyógyulás útjára vezetni. Izrael népe azonban elbukott ebben a küldetésében, ahogyan itt Ézsaiás próféta könyvében is olvashatjuk. **A nép olyan lett, mint a mindenki más a világban: beteg, a bálványai szenvedélybetege. Ez a betegség pedig ma is felüti a fejét, nem csak időszakosan, amolyan járványszerű megbetegedéseket produkálva, hanem velünk született betegségeként.** Nem kímél senkit, Téged és Engem sem, mert távol vagyunk Istentől, ebben a távolságban pedig hamis

bálványok furakodnak a szívünkbe, amelyek beteggé tesznek, beteggé téve mindent körülöttünk. **Azonban az advent igazi oka itt van, ebben a sötétségben: Jön Valaki, hogy meggyógyítson.**

Ézsaiás evangéliumi módon fogalmazza ezt meg: **„Láttam útjait, - ismerem életét - mégis meggyógyítom”.** **Mégis. Ez a kegyelem üzenete.** Nem azért jön Isten az életünkbe, mert megérdemeljük, hanem annak ellenére. Nem azért van szükségünk adventre és karácsonyra, hogy Istent keressük, hanem azért mert magunktól nem tudjuk megtalálni. **Istennek kell közelednie, mert mi nem tudunk Hozzá közel kerülni. Jézusban pedig jön a gyógyító, aki érdemeink, engedelmisségünk ellenére gyógyít szeretetével. Zákeus történetében** olyan csodálatosan jelenik ez meg. Jézus Jeruzsálembé tart, hogy életét adja bűnös szívünk meggyógyításáért és Lukács megemlíti Jerikó városában egy embert, Zákeust, aki fővámszedő volt. Népének megcsalója, árulója és a vagyon, a gazdagság kapzsi imádója. A pénz itt sem önmagáért van: Zákeus ezzel a vagyonával szabad lehetett, sokkal jobb módon élt, mint a nemzetségéből bárki. A pénz jelentett kényelmet, egészséget, kivételezést, és hatalmat mások élete felett, beleszólási lehetőséget mások életébe. Mégis a szíve mélyén érzi, hogy beteg, mindaz a gazdagság, amelyre oly nagyon vágyott, nem adja meg a kellő boldogságot, üres az élete és vágyik valamire, amely Jézus felé vonzza őt. Felmászik a vadfügefára, mert alacsony volt, attól pedig tartott, hogy a tömegben elvegyülve nézze a Mestert, mert tudta, baja is eshetne. Így Érkezünk meg a drámai fordulathoz, amikor is Jézus rátekint Zákeusra, akit biztosan ismert és hallhatott is róla és mindenki ámulatára azt mondta: „Szállj le hamar, mert ma Nálad kell vacsoráznom...” Nem azt mondja Jézus, hogy Zákeus térj meg, és majd beteszem Hozzád a lábam. **Nem az ítéletet mondja el – ami jogos lenne – hanem a kegyelmet: „láttam útjait, mégis meggyógyítom”.** Zákeus pedig találkozva ezzel a kegyellemmel, már másként látja a bálványait, másként látja az életét. **Ez a jelenet pedig nagy titokra mutat rá: a bálványokat nem lehet kitépni a szívünkéből, hanem csak lecserélni lehet! Jézus pedig ezt adja számunka: cseréld le Rám mindazt, amitől boldogságot, örömet, teljességet és békességet vársz és hidd el, én sokkal többet nyújtok ezeknél.**

Erről szól a kereszt valósága – jön az Isten, hogy megmutassa, Ő ismeri útjainkat, mégis meggyógyít Bennünket. Ézsaiás pedig nem csak a diagnózist állítja fel betegségünkről, hanem a gyógy módját is elmondja: **„A mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta... Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen”**(Ézs 53). **Jézus teljesen egészséges volt, de beteggé lett, halálosan beteg, hogy a minket a betegségünk által meggyógyítson.**

A gyógyulás pedig nem öncélú, hanem bennünket is, mint gyógyultakat, egészségünkkel vonzóvá akar tenni Isten, önmagához vonzóvá. Ennek az egyik része a **kegyelem**. Ráckeresztúron, ahol református egyházunk egyik drogrehabilitációs intézete működik a terapeuták és gondozók nagy része gyógyult szenvedélybeteg. Amikor ott jártam gyakorlaton, akkor feltettem a kérdést: miért? Hogy lehet ez? A válasz ez volt: Mert szeretnénk hálából mi is segíteni és mi, akik ugyanúgy benne voltunk ebben a mocsárban, könnyebben tudunk segíteni azok számára, akik még benne vannak. Mert ismerik a kegyelmet és a külső segítség elfogadása nélküli bukást. Amikor pedig nem ítélezve, hanem kegyelemmel indulunk el gyógyítani, ott mindig Isten ereje és hatalma fog megmutatkozni.

A másik ismérve az egészséges életnek, hogy már nem ragaszkodik a bálványaihoz. Hadd hozzam a saját példánkat. Most fejeztük be a karácsonyi adománygyűjtésünket, élelmiszereket és pénzt is gyűjtöttünk rászoruló vagy idős emberek számára. Idén közel 70 egységnyi adomány gyűlt össze, valamint 60 cipősdoboz és 200 ezer forint készpénz. Ez együtt közel 2 millió forint, ha értékke akarjuk váltani. Évekkel ezelőtt ez ennek a töredéke volt, pedig akkor is ki tudtuk volna fizetni. De egyre közelebb jön Isten a szívünkhöz az evangélium által és így egyre kevésbé ragaszkodunk a pénzünk adta biztonsághoz, szabadsághoz, mert **tudjuk, Istentől már mindent megkaptunk Krisztusban, így adhatunk, mert elsősorban Jézusnak adjuk ezeket, nem másoknak. Hálából.** Ennek a szolgálatnak pedig ma hihetetlenül nagy ereje van, hiszen korunk legnagyobb bálványát cseréljük le Krisztusra, felmutatva: milyen az egészséges élet, a bálványoktól mentes élet.

ADventus Domini – az Úr érkezik. Azért, mert meg akar gyógyítani Bennünket, egész társadalmunkat, beteg világunkat, hogy majd teljesen és egészségesen álljunk meg előtte most és örökké. Jöjj áldott orvos, gyógyítsd meg beteg szívemet! Ámen!